

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 770/2015
17.12.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Иваном Труљом Веселиновић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Б.Ј., због кривичног дела разбојништво из члана 206. став 2. у вези става 1. у вези члана 30. и 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Б.Ј., адвоката М.Т., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Чачку К 23/14 од 09.03.2015. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 372/15 од 02.06.2015. године, у седници већа одржаној 17.12.2015. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Б.Ј., адвоката М.Т., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Чачку К 23/14 од 09.03.2015. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 372/15 од 02.06.2015. године у односу на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док се захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у преосталом делу **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Чачку К 23/14 од 09.03.2015. године окривљени Б.Ј. је оглашен кривим да је извршио кривично дело разбојништво у покушају из члана 206. став 2. у вези става 1. у вези чл. 30. и 33. КЗ, за које је осуђен на казну затвора у трајању од три године и два месеца. Окривљени је обавезан да суду плати трошкове кривичног поступка у износу од 53.200,00 динара, судски паушал у износу од 20.000,00 динара и трошкове на име одбране од стране браниоца по службеној дужности у износу од 288.375,00 динара, а све у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде под претњом извршења. Оштећена је ради остваривања имовинскоправног захтева упућена на парнични поступак.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 372/15 од 02.06.2015. године одбијене су као неосноване жалбе окривљеног Б.Ј. и његовог браниоца, а пресуда Вишег суда у Чачку К 23/14 од 09.03.2015. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости је благовремено поднео бранилац окривљеног Б.Ј., адвокат М.Т. у смислу члана

485. став 4. ЗКП, а због повреде закона из члана 438. став 2. тачка 1) и члана 439. тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање или да преиначи побијане пресуде и окривљеног ослободи од оптужбе.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП, доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, па је након оцене навода у захтеву, нашао:

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да су побијане пресуде захваћене битном повредом одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, и у вези са том повредом најпре истиче да је записник о увиђају ПУ Чачак, ПС Горњи Милановац, КУ 1278/12 од 12.11.2012. године незаконит доказ који је морао бити издвојен из списка и на коме није могла да се заснива одлука суда јер је очигледно да се у тренутку вршења увиђаја критичном приликом знало за квалификацију повреда оштећене, односно да се ради о тешким телесним повредама, што је за последицу имало и постојање основане сумње да су НН извршиоци починили кривично дело разбојништво из члана 206. став 2. у вези става 1. КЗ за које је прописана казна затвора од три до петнаест година, па је у складу са тада важећим законским прописима било неопходно да се доказна радња увиђај изведе од стране надлежног истражног судије, што у конкретном случају није учињено. У вези са изнетим, бранилац истиче да су сви докази који су прибављени приликом увиђаја, као што су: фотографије лица места које чине саставни део Кт документације ПУ Чачак Кув 403/12 од 16.11.2012. године, службена белешка ПУ Чачак о форензичком прегледу лица број 1494/12 од 10.12.2012. године и записник о вештачењу НКТЦ Београд 9651/13 од 15.05.2013. године, незаконити докази јер су проистекли из незаконито извршеног увиђаја.

Полазећи од наведеног, а како је бранилац окривљеног у вези изнетих навода истицао битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и у жалби на побијану првостепену пресуду Вишег суда у Чачку К 23/14 од 09.03.2015. године, то Врховни касациони суд прихвата разлоге које је дао жалбени суд на страни три и четири побијане другостепене пресуде Апелационог суда у Крагујевцу (да се у време увиђаја није знало за квалификовани облик кривичног дела) и на које разлоге упућује у смислу члана 491. став 2. ЗКП, због чега су изнети наводи браниоца окривљеног оцењени као неосновани.

Поред тога, везано за истакнуту битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног у захтеву истиче и то да су у конкретном случају трагови који су настали извршењем кривичног дела вештачени од стране лица запослених у МУП, а која лица нису уписана у регистар судских вештака при Министарству правде и чија су стручна знања везана за област машинство и саобраћај, а по оцени браниоца вештачење

механоскопских трагова обуће је у конкретном случају морало бити поверено вештацима трасолозима чија је ужа специјалност механоскопија, због чега бранилац сматра да је вештачење које је обављено од стране Национално криминалистичко техничког центра број 9651/13 од 15.05.2013. године незаконит доказ.

Одредбом члана 604. став 1. ЗКП („Службени гласник РС“, бр.72/11, 101/11, 121/12, 32/13, 45/13 и 55/14) је прописано да ће се законитост радњи предузетих пре почетка примене овог законика (01.10.2013. године) оцењивати по одредбама Законика о кривичном поступку („Службени лист СРЈ“ бр.70/01 и 68/02 и „Службени гласник РС“, бр.58/04, 85/05, 115/05, 49/07, 122/08, 72/09 и 76/10) (у даљем тексту раније важећи ЗКП).

Одредбом члана 114. став 1. раније важећег ЗКП је прописано да вештачење писменом наредбом одређује орган који води поступак, а у наредби ће се навести у погледу којих чињеница се обавља вештачење и коме се поверава, те да се наредба доставља и странкама. Ставом 2. истог члана је прописано да ако за одређену врсту вештачења постоји стручна установа, или се вештачење може обавити у оквиру државног органа, таква вештачења, а нарочито сложенија повераваће се по правилу таквој установи, односно органу, а установа, односно орган одређује једног или више стручњака који ће извршити вештачење. Ставом 3. истог члана је прописано да кад вештака одређује орган који води поступак, тај орган ће, по правилу одредити једног вештака, ако је вештачење сложено два или више вештака.

Из записника о вештачењу НКТИЦ-Одељење за вештачења број 9651/13 од 15.05.2013. године произилази да је Полицијска управа Чачак доставила том центру ради вештачења потребан материјал и наложила да је вештачењем потребно утврдити да ли спорни траг обуће који је фиксиран на лицу места извршења кривичног дела потиче од патика које су одузете од осумњиченог Б.Ј., те да је вештачење поверено вештацима Н.П. и Д.Ћ.

Полазећи од наведеног и цитираних законских одредби, по оцени овог суда, наведено вештачење трагова обуће је у свему обављено у складу са цитираним одредбама тада важећег Законика о кривичном поступку, односно по наредби органа поступка и у оквиру државног органа, од стране двојице вештака, те се не ради о доказу на коме се пресуда не може заснивати, јер је исти доказ прибављен на законит начин.

При чему, питање да ли је у конкретном случају вештачење требало поверити вештацима трасолозима чија је ужа специјалност механоскопија, како то сматра бранилац окривљеног, не утиче на законитост самог доказа, већ се тим наводима браниоца оспорава оцена органа поступка коме ће поверити предметно вештачење.

Из изнетих разлога, по оцени овог суда, неосновано бранилац окривљеног истиче да су побијане пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости наводи да су побијане пресуде донете уз повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП и у вези са тим наводи да из изведених доказа током предметног поступка не произилази чињенично-правни закључак да је окривљени извршио кривично дело за које је осуђен, односно да је заједно са НН саизвршиоцем створио заједничку одлуку да употреби силу у намери да туђу покретну ствар одузме и да њеним присвајањем за себе прибави противправну имовинску корист, те да ниједан од изведених доказа не указује да је окривљени поступао са директним умишљајем у односу на радњу извршења, нити да је поступао са евентуалним умишљајем у односу на насталу последицу.

Изнетим наводима, по оцени овог суда, бранилац окривљеног иако формално означава повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, у суштини оспорава оцену изведених доказа и утврђено чињенично стање у побијаним пресудама, што није законски разлог из одредбе члана 485. став 4. ЗКП, због којег окривљени преко браниоца може поднети овај ванредни правни лек, па је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у наведеном делу оцењен као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде, у односу на одбијајући део на основу члана 491. став 1. ЗКП, а на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП у делу у којем је захтев одбацио као недозвољен.

Записничар-саветник
Ивана Тркуља Веселиновић,с.р.

Председник већа-судија
Јанко Лазаревић,с.р.